

nægte mig at gøre et Par smaa Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, vi hørte fra det højtærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos). Det ærede Medlem begyndte med at sige os, at Lovforslagets Grundlag er det samme som det, ethvert Synsforslag har hvilet paa siden Christian den Femtes Danske Lov, og deri har han sikkert Ret. Han er jo anderledes lovkyndig end mange af os andre, men det er ikke overbevisende for mig, for det, der har gjort, at jeg har sluttet mig til Ændringsforslag Nr. 1, er, at det hævder Selvstyretanken, og paa Christian den Femtes Tid var der vist ingen, der troede, at vi skulde naa saa vidt, at vi kunde tænke os, at almindelige Borgere i Landet kunde kræve og i nogen Maade fortjene at have Selvstyre. Og saa har jeg sagt til mig selv: kan man ikke paa dette Omraade drive det saa vidt, at man kan gennemføre Selvstyretanken, saa tror jeg, vi har langt, langt tilbage, inden vi naar til, hvad vi dog alle — eller dog et stort Flertal af det danske Folk — har været enige om. Naar man saa vil se paa, hvad vi vil, saa staar der i Betænkningen: vort Hovedprincip har været at værne vore Kirker paa enhver Vis mod Vanrøgt og Vandalisme, saa vidt saadant overhovedet kan ske ad Lovgivningens Vej. Dette maa være fuldt tilstrækkeligt og maa ogsaa blive bestemmende. Naar der skal tages arkitektoniske eller kunstneriske Hensyn, saa bliver det Ministeriet og Synet, der bliver de afgørende. Men vi mener, at efter at saadant er lagt i Menighedsraadets Hænder, saa vil det sikkert ikke lade en Kirke vanrøgte eller forfalde. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og kun paa det varmeste anbefale Ændringsforslag under Nr. 1, som jeg haaber maa blive vedtaget. Skulde det imidlertid ikke ske, saa har vi subsidiært sluttet os til enkelte af de andre Ændringsforslag, men vi foretrækker selvfølgelig Hovedforslaget og mener, dette bør vedtages.

Knuth: Det er fuldstændig det samme, som jeg vilde sige til det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) i Anledning af de Bemærkninger, han gjorde. Der var Tale om de Kirker, som nu ejes af Folk, som er villige til at gøre mere, end Synet i og for sig kan forlange, og der bemærkede det ærede Medlem, at disse kunde f. Eks. mere rette sig efter Nutidens Smag, end heldigt vilde være. Jeg vil om dette Forhold sige, at jeg tror

just, at de Kirker, som det ærede Medlem der talte om, lider megen Skade, hvis man følger de Forslag, som det ærede Medlem gør sig til Talsmand for, idet det nemlig er ganske klart, at hvis man indretter en Lov saaledes, at der kun er een, som absolut intet som helst har at sige med Hensyn til Kirken og dens Vedligeholdelse, nemlig Kirkens Tiendeejer, saa vil det Tid efter anden medføre, at der ikke er nogen, der vil have Kirker, og saa vil de Kirker, der, som jeg før nævnedes, nu vedligeholdes bedre, end det i og for sig kan forlanges af Synet, paa Grund af den særlige Interesse, Ejerne har derfor, blive ringere holdt. Jeg skal nævne f. Eks. i Jylland Hørning Kirke og Voldum Kirke, og der er ogsaa en Kirke i Sydsjælland, om hvilken det kan siges, at de er holdt langt ud over, hvad noget Kirkesyn kan forlange. Det er sket, fordi disse Ejere har ganske særlig Interesse i at holde Kirkerne saa smukt. Hvad de jydsk Kirker angaar, indeholder de mange Fortidsminder, som vedkommende Ejer har Interesse for, og det har naturligvis været Grunden til den gode Vedligeholdelse. Hvis man vedtager en Kirkesynslov, som medfører, at ingen vil have Kirker, saa vil selvfølgelig saadanne Kirker blive ringere holdt end hidtil, idet de, der i Fremtiden skal sørge for Kirkernes Vedligeholdelse, til en vis Grad er finansielt begrænsede ved den Sum, der er henlagt dertil.

Med Hensyn til Nutidens Smag, som det ærede Medlem var bange for, vil jeg gøre den Bemærkning, at der i Lovforslagets § 7 tales om „Tidens Krav“. Tidens Krav er vel Nutidens Smag? Jeg tror ikke, der er fuld Harmoni mellem disse Udtryk og de Udtalelser, som det ærede Medlem har brugt. Naar man hørte det ærede Medlem, skulde man egentlig talt tro, at vi, som har stillet det andet Forslag, mener, at herefter maatte ingen Kirker holdes vedlige, det Indtryk fik man af hans Foredrag. Det ærede Medlem udtalte sig, som om han bekæmpede noget, som om jeg havde til Hensigt at ødelægge de danske Kirker, at ødelægge de kunsthistoriske og historiske Interesser, som knytter sig dertil. Men dette er saa langt fra Tilfældet, tværtimod, vi nærer et lige saa oprigtigt Ønske som det ærede Medlem om at bevare disse Kirker i enhver Henseende, men vi har derimod den Tro, som det ærede Medlem ikke deler med os, at naar Kirkerne overlades til de Menigheder, som skal bruge dem, og som føler sig selv